

очевидци, вървамъ, за сега съ стотини, да не кажемъ съ хиляди може да се намиратъ. Освѣнъ това, тѣзи християнски врагове и съ мъртвитѣ тѣла сж се подигравали. Нито единъ отъ избѣсенитѣ въ Одринъ българе безъ еврейски хрочки не е сваленъ. На едни отъ избѣсенитѣ, въ устата цигара вѣврили. На други, кръстовете отъ харгия по дрѣхитѣ пришивали. На трети, на главата калпаци нахлузвали, съ камъне ги замервали и разни други безобразия вършили, които, отъ никого не сж забравени, нъ 500-годишния робъ, роденъ съ наведена глава, така ще си вѣкува! Българетѣ въ Н.-Загора отъ които тѣхнитѣ съграждани евреи такива сумми измъкнахж и се обогатихж, сега сж предали почти всячката търговия въ рѣцѣтѣ на евреитѣ. Така сжщо въ Т.-Пазарджикъ и на много други мѣста. Само едниѣ карловци незабравили миналото и неославили да тѣпчатъ повторно земята онѣзи, които, съ хиляди невинни душици расплакали и съ милиони сълзи по нея изронили.

Евреитѣ слѣдъ заселяванието си въ Карлово въ непродължително врѣме досга напреднали. Помогналъ имъ Богъ та всичката търговия на рѣцѣ турили. Всяки отъ тѣхъ и съ лихварство боравилъ и всяки се силилъ банкеринъ да стане. Селянитѣ безбожно експлоатирани. Добри пари спечелили, та и най-добритѣ мѣста въ средата на града накупили — цѣлъ единъ кварталъ. Великолѣпни (споредъ Карлово) къщи въздигнали, които отъ 4—5 до 80 достигнали и голѣма хавра си направили. Съ турцитѣ искрено приятелство водили нъ не и съ българетѣ.

Когато турското население отъ страхътъ на руситѣ потеглило за Пловдивъ, евреитѣ не се отдѣлили отъ него. То се завърнало и евреитѣ наедно. Послѣ, както казахме съ сребра и хорска покѣщнина търгувахж, гюловитѣ масла на рѣцѣ турихж, толковъ невинни хорица избѣсихж и пакъ наедно съ турцитѣ за Пловдивъ потеглихж, а нѣкои и за Цариградъ заминахж. Слѣдъ примирieto онѣзи изъ Цариградъ завърнали се въ Пловдивъ, нъ и тамъ не било за живѣяне — къща нѣма, работа нѣма, карловски селянинъ не се вижда, готово се харчи, а пакъ за блаженното Карлово да отидѣтъ, не се рѣшавали.

Най-послѣ намислили да трѣгнатъ за тамо, нъ предварително испратили нѣкого си Венециани до околийския началникъ за споразумѣние. Венециани взелъ съгласието на околийския началникъ, сжщо на общинското управление като